

Teleki Júlia

KERESSEM AZ APÁM SÍRJÁT

Keresek egy sírt, egy eldugott temetőt,
Ahol nincs fejfa, ahol nem nyílik virág.
Valahol ott, nem messze innen
nyugszik az édesapám.

Vajon hány árva mondja ezt,
és hány anyának fáj?
Hisz környékünkön negyvennégy őszén
úr volt a gyűlölet, és aratott a halál.

Annyi ember, annyi fiatal,
ki nem ölni, de dolgozni
és élni akart,
meghalt csak azért,
mert nemzetisége magyar.

Talán egyszer nem lesz majd gyűlölet,
helyette győz az ember iránti szeretet.
Talán eljön az idő,
mikor feltárul minden eldugott temető,
és ég majd gyertya, nyílik majd virág
apáink eldugott sírján.